

AMBTELIJKE BESCHEIDEN

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE
EN MIDDENSTAND

NATIONAAL MIJNINSTITUUT

Koninklijk besluit dd 22 Maart 1939. — Bestuurscomité.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op het koninklijk besluit van 18 Januari 1921 houdende tot standbrenging van het Nationaal Mijninstituut;

Gelet op de wet van 25 April 1923, waarbij rechtspersoonlijkheid aan dit Instituut verleend wordt;

Gelet op het koninklijk besluit van 18 December 1929, door het koninklijk besluit van 20 April 1935 gewijzigd, waarbij de bevoegdheid, en organisatie en de werkwijze van dit Instituut bepaald wordt;

Gelet op de koninklijke besluiten van 14 September 1934 en 20 April 1935, de leden aanduidende van het bestuurscomité, en waarbij voorzien wordt dat het mandaat dezer leden op 1 Maart 1939 eindigt;

Op de voordracht van Onzen Minister van Economische Zaken en Middenstand,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Worden tot lid benoemd van het bestuurscomité van het Nationaal Mijninstituut, voor een termijn van zes jaren, dat op 1 Maart 1945 eindigt :

De HH. Abrassart, Adelson, ingenieur, te Bergen;
Cappellen, Joseph, bedrijfsleider der « Charbonnages d'Amercœur » en der « Charbonnage du Bois du Cazier », te Jumet;
Dufasne, Alexandre, bedrijfsleider der « Charbonnages de Winterslag » te Genk;

Habets, Marcel, ingénieur, te Luik;
 Leheuwe, Georges, bedrijfsleider der « Charbonnages de Ressaix, Leval, Péronnes, Sainte-Aldegonde et Genck », te Péronnes-lez-Binche;
 Falony, Edouard, oud-lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, te Charleroi;
 Mansart, Jules, oud-lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, te Brussel;
 Van Buggenhout, Jacques, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, voorzitter van de Centrale der Vrije Mijnwerkers, te Brussel;
 Demeure, Charles, ten eeretitel eerstaanwezend mijn-ingenieur, hoogleeraar aan de Universiteit van Leuven, te Sirault;
 Denoël, Lucien, inspecteur-generaal der mijnen, hoogleeraar aan de Universiteit van Luik, te Luik;
 Dony-Henault, Octave, hoogleeraar aan de Universiteit van Brussel, te Brussel;
 Halleux, Armand, hoofd-ingenieur-directeur der mijnen, hoogleeraar aan de Universiteit van Brussel, te Brussel;
 Van Esbroeck, Guillaume, hoogleeraar aan de Universiteit van Gent, te Mechelen;
 Paques, Georges, eerstaanwezend mijn-ingenieur, te Brussel;
 Renier, Armand, inspecteur-generaal der mijnen, te Brussel;
 Verbouwe, Ovide, inspecteur-generaal der mijnen, te Brussel.

Art. 2. — Onze Minister van Economische Zaken en Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 22ⁿ Maart 1939.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :
 De Minister van Economische Zaken
 en Middenstand.
 R. RICHARD.

KOLENMIJNSCHADE

12 Juli 1939. — Wet tot oprichting van een Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijnschade.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel één. — Er wordt een Nationaal Waarborgfonds in zaken van kolenmijnschade opgericht, uitsluitend bestemd om, in geval van onvermogen van concessionarissen van steenkolenmijnen, te voorzien in het nakomen der verbintenissen die hun opgelegd zijn krachtens artikel 58 van de bij koninklijk besluit van 15 September 1919 samengeordende wetten op de mijnen, graverijen en groeven.

Dit fonds is een instelling van openbaar nut met al de bevoegdheden daaraan verbonden, zooals de rechtspersoonlijkheid. Het wordt beheerd door een beheerraad waarvan de helft der leden wordt benoemd door de concessionarissen en de andere helft door den Minister. Het wordt voorgezeten door den Minister tot wiens bevoegdheid de mijnpolitie behoort of door zijn afgevaardigde.

Art. 2. — Een vast mijnschadecomité helpt den Minister bij beslissingen die hij krachtens deze wet treffen moet.

De samenstelling van dit comité wordt bij koninklijk besluit geregeld. Het moet echter uit een gelijk aantal concessionarissen en bovengrondeigenaars niet-concessionarissen bestaan. Het wordt voorgezeten door den directeur-generaal der mijnen.

De kosten die de werkzaamheden van dit comité alsmede de

kosten die het beheer van het fonds meebrengen, worden afgenomen op fonds *B* waarvan spraak in artikel 4.

Art. 3. — Het Nationaal Waarborgfonds wordt gestijfd door middel van een bijdrage die ten laste komt van de concessionarissen en bepaald wordt per ton gewonnen kolen, zonder evenwel 25 centiem per ton te mogen overschrijden.

Het bedrag van deze bijdrage is begrepen tusschen dit maximum en een minimum dat bij koninklijk besluit, op advies van het vast mijnschadecomité wordt bepaald. Het is voor alle concessionarissen gelijkvormig en wordt om de drie jaar door den Minister, op advies van genoemd comité, vastgesteld.

De rol van de tot deze bijdrage verplichte concessionarissen wordt opgemaakt, beroep mag door hen worden gedaan en de inning van de bijdrage geschiedt desnoods bij dwangbevel zooals bij de directe belastingen.

Art. 4. — De bijdrage van ieder die er toe verplicht is wordt in twee deelen verdeeld : de negen tienden ervan worden in fonds *A* gestort en op een persoonlijke rekening van den concessionaris gezet; het overige een tiende wordt in een gemeenschappelijk fonds *B* gestort.

Bij den aanvang van iederen nieuwen termijn van drie jaar bepaalt de Minister, op advies van het vast mijnschadecomité en na den concessionaris gehoord te hebben, het totaal bedrag der stortingen in fonds *A* te beginnen waarvan de concessionaris op zijn aanvraag zal mogen vrijgesteld worden van verdere stortingen in dat fonds.

Bij dergelijke vrijstelling blijft voor den concessionaris de in fonds *B* te storten bijdrage verplichtend. Zij bedraagt dan een tiende van het overeenkomstig artikel 3 vastgestelde minimum.

Art. 5. — Indien het noodzakelijk blijkt, mag de Minister, na het advies van den mijnraad en van het vast mijnschadecomité te hebben ingewonnen, het gedeelte van de totale bijdrage dat voor fonds *B* bestemd is, op twee tienden brengen.

In dat geval wordt de in fonds *B* te storten bijdrage waartoe een concessionaris gehouden blijft, die de in de laatste twee alinea's van artikel 4 voorziene vrijstelling geniet, in dezelfde mate vermeerderd.

Art. 6. — Mits persoonlijke of zakelijke waarborgen, kunnen de concessionarissen, van den Minister, na advies van het vast mijnschadecomité, uitstel verkrijgen voor de stortingen in fonds *A*.

Indien de gegeven waarborg een hypotheek is, schrijft het Nationaal Waarborgfonds in voor het verschil tusschen het overeenkomstig het tweede lid van artikel 4 vastgesteld bedrag en de gedane stortingen.

De hypotheek neemt rang op den datum van haar inschrijving.

De concessionarissen kunnen eveneens, mits voldoende waarborgen, hetzij zakelijke, hetzij in waarden, na advies van het mijnschadecomité, vrijstelling van storting in fonds *A* bekomen.

Is de gegeven waarborg een hypotheek, dan schrijft het Nationale Waarborgfonds in. De hypotheek neemt rang op den datum van haar inschrijving.

Indien evenwel de waarborg bestaat in een hypotheek welke gebouwde eigendommen bezwaart die toebehooren aan den concessionaris en gelegen zijn op de uitgestrektheid van zijn concessie, dan kan deze waarborg enkel worden aanvaard met inachtneming van de vermoedelijke waarde van bedoelde vaste goederen, op den dag der stopzetting van de exploitatie van den concessionaris.

Wordt de waarborg verstrekt door middel van titels, schuldvorderingen of waarden, dan worden deze in pand gegeven aan het Nationaal Waarborgfonds in te bepalen vormen.

Mochten de gegeven waarborgen niet het volledig bedrag dekken van de stortingen in fonds *A* bedoeld in de tweede alinea van artikel 4, dan blijft de concessionaris onderworpen aan de verplichtingen van artikel 3 tot dat dit volledig bedrag is bereikt.

Art. 7. — De door fonds *A* en *B* opgebrachte interesten worden er respectievelijk aan toegevoegd.

Wanneer echter een concessionaris overeenkomstig het 2° alinea van artikel 4 vrijgesteld is van stortingen, wordt hem jaarlijks een interest uitbetaald van de geldsommen die op zijn persoonlijke rekening in de fonds *A* werden gestort; de rentevoet wordt door den beheerraad van het Nationaal Waarborgfonds bepaald.

Art. 8. — Een tegemoetkoming van het Nationaal Waarborgfonds is van de hiernavolgende voorwaarden afhankelijk gesteld:

1° De concessionaris moet tot het vestigen en het stijven van het fonds hebben bijgedragen tot het beloop van een geldsom door den Minister, op advies van het vast mijnschadecomité, bij de eerste storting vastgesteld;

2° De concessionaris moet de exploitatie hebben stopgezet of in liquidatie zijn;

3° Het bestaan van een verbintenis den concessionaris opgelegd krachtens artikel 58 van de samengeordende wetten op de mijnen, graverijen en groeven, moet bewezen worden.

Dit bewijs moet voortvloeien hetzij uit een rechterlijke beslissing die kracht van gewijsde heeft verkregen, hetzij uit een overeenkomst tusschen den concessionaris en den bovengrondeigenaar gesloten en door den beheerraad van het Nationaal Waarborgfonds goedgekeurd op advies van den mijnraad en van het vast mijnschadecomité.

Art. 9. — Het Nationaal Fonds verstrekt slechts een tegemoetkoming voor zoover het beschikbaar vermogen van den concessionaris ontoereikend is om zijn schulden te vereffenen, de kosten van het gerechtelijk geding — in voorkomend geval — mede inbegrepen.

In geval van twijfel over het overmogen van den concessionaris wordt er uitspraak gedaan door den mijnraad, wien de concessionaris alle noodige stukken en bewijzen moet overleggen.

Het Nationaal Fonds is in de rechten en rechtsvorderingen van de schuldeischers gesteld die aldus schadeloos gesteld zijn tegenover den concessionaris; de eventueel terug ingevorde geldsommen zijn in de eerste plaats voor fonds *B* bestemd.

Art. 10. — Op de schade veroorzaakt aan vaste goederen die binnen zijn concessie of in de nabijheid er van aan een concessionaris hebben toebehoord, is deze wet niet toepasselijk, ten ware deze schade zich slechts vertoonde of verergerde nadat de vaste goederen niet meer de eigendom van den concessionaris waren.

Art. 11. — Het Nationaal Waarborgfonds verstrekt slechts een tegemoetkoming om de door den concessionaris aan den exploitant van een naburige mijn verschuldigde vergoedingen te kunnen uitkeeren, na volledige schadeloosstelling van de bovengrond-

eigenaars en na een tijdverloop van tien jaar, te rekenen vanaf het stopzetten van alle exploitatiewerk in de concessie.

Art. 12. — Fonds *B* verstrekt alleen een tegemoetkoming in geval van ontoereikendheid van fonds *A* en de concessionaris heeft in geen enkel geval recht op teruggave van de in fonds *B* gestorte geldsommen.

Art. 13. — Ten vroegste tien jaar nadat alle exploitatiewerk werd stopgezet, kan de concessionaris de teruggave aanvragen van de op zijn naam in fonds *A* ingeschreven geldsommen en de daaraan toekomende interesten.

Over deze aanvraag wordt, na advies van den mijnraad en van het vast mijnschadecomité, door den beheerraad van het Nationaal Waarborgfonds uitspraak gedaan.

Art. 14. — Bij overdracht van concessie, worden de in fonds *A* ingeschreven geldsommen overgeschreven op de rekening van den nieuwen concessionaris; indien slechts een gedeelte van de concessie wordt overgedaan, wordt op de rekening van den nieuwen concessionaris slechts het deel ingeschreven dat met het overgedane gedeelte overeenstemt: de verdeling geschiedt hier evenredig met de oppervlakte.

Art. 15. — De vrederechter is bevoegd om, zelfs vooraleer eenige mijnschade bestaat, tusschen concessionarissen en bovengrondeigenaars, het vaststellen van den staat van de bovengrondsche vaste goederen te bevelen.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door den *Moniteur* bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 12ⁿ Juli 1939.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :
De Minister van Economische Zaken en Middenstand,
G. SAP.

Gezien en met 's Lands zegel gezegd :
De Minister van Justitie,
P.-E. JANSON.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

Mijnpolitie. — Springstoffen S.G.P.

De Minister van Economische Zaken
en Middenstand,

Gelet op het koninklijk besluit dd. 24 April 1920 betreffende het gebruik van springstoffen in de mijnen en waarbij wordt bepaald dat S.G.P. springstoffen als dusdanig zullen worden aangewezen bij ministerieele besluiten;

Gelet op het ministerieel besluit dd. 20 Mei 1938 en meer bepaald op de daarbij hoorende lijst der erkende S.G.P. springstoffen;

Gelet op het verzoekschrift dd. 3 Juli 1939 bij hetwelk de N. V. « Poudreries Réunies de Belgique », te Brussel, aanvraagt dat de springstof « Nitrobaelenite 4 » als S.G.P. springstof kan worden erkend;

Gelet op het ministerieel besluit dd. 7 Juli 1939 bij hetwelk deze springstof officieel erkend werd en in klasse III (moeilijk ontvlambare springstoffen) der aan de algemeene verordening betreffende de springstoffen onderworpen producten gerangschikt werd;

Gelet op de uitslagen der proefnemingen waaraan monsters van genoemde springstof in het Nationaal Mijninstituut te Pâturages onderworpen werden;

Besluit :

Eenig artikel. De springstof « Nitrobaelenite 4 » aangeboden door de N. V. « Poudreries Réunies de Belgique », Koningstraat, 145.

Brussel, en die aan de hiemavolgende voorwaarden van samenstelling voldoet :

Bestanddeelen :	Gehalte :	Afwijking :
Ammonium nitraat	55	± 1,00
Natrium chloride	28	± 1,00
Nitroglycerine	10	± 0,50
Cellulose	7	± 0,25

vervangt op de bij het ministerieel besluit dd. 20 Mei 1938 hoorende lijst de springstof « Nitrobaelenite III ».

Afschrift van onderhavig besluit zal, ter inlichting aan de N. V. « Poudreries Réunies de Belgique », te Brussel; aan den Heer Inspecteur Generaal der Mijnen, te Brussel; aan den Heer Hoofdingenieur-Directeur des Mijnen, Hoofd van den Dienst der springstoffen, te Brussel; aan den Heer Directeur van het Nationaal Mijninstituut, te Pâturages, en ter uitvoering aan de Heeren Hoofdingenieurs-Directeurs der Mijnnarrondissementen gezonden worden.

Brussel, den 12ⁿ September 1939.

SAP.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

MIJNPOLITIE — VERLUCHTING

Koninklijk besluit van 16 september 1939 tot wijziging, in de bepalingen betreffende de luchtversching in de mijngashoudende mijnen, der speciale in de mijngashoudende mijnen der derde categorie na te leven voorschriften.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op artikel 15 van de wet van 5 Juni 1911 tot aanvulling en wijziging der wetten van 21 April 1810 en 2 Mei 1857, betreffende de mijnen, graverijen en groeven;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 Mei 1919, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 Januari 1924, 25 Februari 1925 en 14 Mei 1934, houdende algemeene politieverordening op de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven;

Herzien, in de « Bepalingen betreffende de luchtversching in de mijngashoudende mijnen — Speciale in de mijngashoudende mijnen der derde categorie na te leven voorschriften » van het algemeen reglement van 28 April 1884, de artikels 38bis en 38ter er ingevoegd door het koninklijk besluit van 24 November 1924 gewijzigd bij dit van 5 Mei 1929;

Herzien, in dezelfde meergenoemde bepalingen, artikel 39 van voormeld algemeen reglement van 28 April 1884;

Gelet op de werkzaamheden van de Commissie tot herziening der mijnverordeningen;

Gelet op het advies door den Mijnraad op 29 Augustus 1939 uitgebracht;

Overwegende dat, ter verzekering van de veiligheid in de mijngashoudende mijnen der derde categorie, het noodzakelijk is geblijven de voorzorgsmaatregelen te wijzigen, welke bij het blootleggen, het aansnijden of het doorsteken van een plotselinge mijn gaslosbarsting onderhevige kooladertjes, koollagen of koolophooping te nemen zijn;

Op de voordracht van Onzen Minister van Economische Zaken en Middenstand,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. De bepalingen van artikel 38bis, door het koninklijk besluit van 24 November 1924 in het algemeen politiereglement op de mijnen van 28 April 1884 ingevoegd, worden ingetrokken en door de volgende vervangen :

« Art. 38bis. Zoodra een kooladertje, een koollaag of een koolophooping wordt aangeboord, moet er voor gezorgd worden het boorgat dieper uit te boren of er een nieuw over de grootste mogelijke lengte aan te brengen, om te verkennen of er nog verder dan dit adertje, deze laag of deze ophooping, geen steenkool bestaat waarvan de dekking onvoldoende zou zijn om een doelmatige bescherming tegen een plotselinge losbarsting van mijngas uit te maken.

» Het blootleggen, het aansijden en het doorsteken zullen uitsluitend door middel van springstoffen geschieden. »

Art. 2. Artikel 38ter, in het algemeen reglement van 28 April 1884 ingevoerd door het koninklijk besluit van 24 November 1924, gewijzigd bij dit van 5 Mei 1929, wordt aangevuld door het bijvoegen van het woord « samengeperst » tusschen de woorden « fleschen met » en « zuurstof » (1^e alinea) en tusschen de woorden « met » en « zuurstof gevulde flesschen » (8^e en 12^e alinea's).

Art. 3. Artikel 39 van het algemeen reglement van 28 April 1884 wordt ingetrokken en door het navolgende vervangen :

« Art. 39. Ieder werk in steenkool, in een aan plotselinge mijn-gaslosbarsting onderhevige laag, moet worden voorafgegaan door een regelmatig boren ter verkenning van den aard en van de liggensveranderingen van het kolenveld. »

Art. 4. Onze Minister van Economische Zaken en Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 16ⁿ September 1939.

LEOPOLD.

Van s' Konings wege :

De Minister van Economische Zaken en Middenstand,
G. SAP.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

MIJNPOLITIE — SPRINGSTOFFEN

Koninklijk besluit van 18 september 1939 tot wijziging van de bepalingen betreffende het gebruik van springstoffen in de mijnen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op artikel 15 van de wet van 5 Juni 1911, tot aanvulling en wijziging der wetten van 21 April 1810 en 2 Mei 1837, betreffende de mijnen, graverijen en groeven;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 Mei 1919, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 Januari 1924, 25 Februari 1925 en 15 Mei 1934, houdende algemeene politieverordening op de mijnen, graverijen en ondergrondsche groeven;

Herzien de thans van kracht zijnde bepalingen der artikelen 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 16, 17, 18, 21, 23, 24 en 25 van het koninklijk besluit van 24 April 1920, betreffende het gebruik van springstoffen in de mijnen, gewijzigd bij verschillende nadere besluiten;

Gelet op de werkzaamheden van de commissie tot herziening der mijnverordeningen;

Gelet op het advies door den Mijnraad op 29 Augustus 1939 uitgebracht;

Overwegende dat ter verzekering van de veiligheid, het noodzakelijk is gebleken, de bij het gebruik van springstoffen te treffen voorzorgsmaatregelen te wijzigen wat eensdeels betreft het vervoer, het hanteeren en het gebruik van deze producten in al de mijnen, en anderdeels de speciale bepalingen betreffend de mijningshoudende mijnen en sommige stoffige lagen der steenkolenmijnen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Economische Zaken en Middenstand,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. De thans van kracht zijnde bepalingen van de artikelen 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 16, 17, 18, 21, 24 en 25 van het

koninklijk besluit van 24 April 1920, betreffende het gebruik van springstoffen in de mijnen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 16 Maart 1921, 7 Februari 1924, 30 Maart 1925, 31 Maart 1925, 2 December 1926 en 21 Februari 1931, worden ingetrokken en respectief door de volgende vervangen :

» Artikel 1. Ontploffbare stoffen mogen slechts in de mijnen en hun aanhoorigheden worden binnengebracht en aangewend door personen (schietmeesters) met werkelijke bevoegdheid, die de vereischte tucht en het vereischt plichtsbefef bezitten en aangewezen worden door den bedrijfsleider, die de voorzichtigheidsmaatregelen voorschrijft, welke hij noodig oordeelt.

» Bedoelde personen moeten deze maatregelen naleven alsmede de bepalingen van artikel 318 en volgende van het algemeen reglement van 29 October 1894, betreffende de springstoffen.

» Zij moeten evenwel zelf de boorgaten waarvan de lading uit dynamiet of moeilijk ontvlambare springstof bestaat laden, aanvullen en ontsteken.

» In hun aanwezigheid en onder hun verantwoordelijkheid mogen hun helpers, bij reglementaire bepaling voorgeschreven, aan het aanvullen dezer boorgaten medewerken.

» Art. 2. Springstoffen mogen slechts vervoerd en aangewend worden in de mijnwerken onder den vorm van volledige patronen.

» Buskruit, brisante springstoffen en ontstekers moeten in afzonderlijke zorgvuldig gesloten houders vevat zijn.

» Deze houders bestaan voor de brisante springstoffen uit deugdelijke, slotvaste lederen patroontasschen en voor de ontstekers uit stevige insgelijks slotvaste doozen.

» Art. 6. Tot op het oogenblik waarop ze worden gebruikt, moeten de springstof-patronen en de ontstekers alsmede de lonten in een veilige, door den bedrijfsleider of door zizjn gemachtigde aan te duiden plaats bewaard, in een stevige, daartoe voorbehouden slotvaste kist, geborgen worden.

» De ontstekers moeten in een afzonderlijke afdeeling van deze kist worden geborgen.

» Art. 7. Het aanbrengen van springstof in de boorgaten en het aanvullen, waarbij schokken en ruwe stooten moeten vermeden worden, mogen slechts geschieden door middel van niet metalen laad-

stokken waarvan de diameter minstens 2 millimeter grooter is dan die van de patronen.

» Voor het aanvullen moeten uitsluitend stoffen worden gebruikt, die geen vonken kunnen doen ontstaan door een schok.

» Springstof mag uitsluitend in boorgaten worden gebruikt. In elk boorgat mag er slechts een ontsteker zijn in de laatst ingestoken patroon geplaatst en bij voorkeur naar den mond van het boorgat gericht.

» Wanneer echter de lading slechts uit één patroon bestaat moet de ontsteker verplicht naar den mond van het boorgat worden gericht.

» Art. 8. Het is verboden de na een ontploffing mogelijk bestaande boorgaten of gedeelten van boorgaten dieper uit te boren of te ont-ruimen.

» Art. 9. Bij aanwending van elektrische ontsteking :

» 1° Zoo een draagbaar ontstekingstoestel wordt gebruikt, mag degene die met het afvuren belast is, dit toestel slechts dan afstaan, wanneer hij de bediening ervan door ieder ander persoon onmogelijk heeft gemaakt en er de ontstekingsdraden van losgemaakt heeft.

» 2° Bij vaste inrichtingen met een schakelaar moet deze derwijze aangebracht zijn, dat alleen diegene, die met het afvuren belast is, er zich kan van bedienen.

» In beide gevallen moet de aangestelde zelf de draden aan den ontsteker verbinden en laatst het front verlaten waar het af te vuren boorgat geplaatst is.

» Iedere elektrische proef op een schietleiding of een gedeelte van een schietleiding moet gedaan worden door middel van speciaal daartoe bestemde toestellen — galvanoscoop en ohmmeters — in volmaakten staat, met uitsluiting van ontstekingstoestellen.

» Het tegelijkertijd ontsteken van meerdere boorgaten mag slechts geschieden wanneer de ontstekers van hetzelfde fabrikaat zijn en denzelfden ohmschen weerstand hebben.

» Art. 10. Men mag op eenzelfde arbeidsfront slechts boorgaten laden, die tezamen zullen worden ontstoken.

» Er mag met het laden slechts een aanvang gemaakt worden wanneer het geheele arbeiderspersoneel — uitgenomen de geschoolde arbeiders — zich heeft verwijderd.

» Eens het laden begonnen, moet er zonder onderbreking worden aan doorgewerkt.

» Het gebruik van tijdontstekers is slechts toegelaten wanneer er in den steen wordt gewerkt.

» De ontstekers moeten van een door de administratie van het mijnwezen goedgekeurd type zijn.

» De moment- en de tijdontstekers, welke ingeschakeld zijn op eenzelfde schietleiding, moeten van hetzelfde fabrikaat zijn.

» Art. 12. Het is streng verboden, een boorgat, al ware het gedeeltelijk, te ontruimen, zelfs wanneer er geen enkele poging tot onsteken werd gedaan. Werd die poging gedaan maar bleef de lading achter dan is de met de ontsteking belaste persoon er toe gehouden het feit dadelijk ter kennis te brengen van den ploegbaas.

» Zoo, bij het einde van den werktijd een boorgat achtergebleven is, moet de ploegbaas dit mededeelen aan den ploegbaas van de eerstvolgende ploeg, en hem het uur melden waarop het boorgat werd ontstoken.

» Het opzichthoudend personeel moet waken over de nauwkeurige naleving van de volgende voorzorgsmaatregelen :

» 1° De plaats waar het boorgat ligt wordt afgezet van het oogenblik der ontsteking af :

» a) Gedurende zes uren in geval van ontsteking door middel van een lont;

» b) Gedurende een half uur in geval van elektrische ontsteking.

» 2° Na dit tijdsbestek is de toegang tot de bedoelde plaats niet meer verboden aan het personeel, belast met het organiseren en uitvoeren van de noodige werken om te trachten het niet ontplofte boorgat af te schieten.

» 3° Deze poging moet bestaan in het afvuren van boorgaten welke met de niet ontplofte gelijklopend zijn en die derwijze dienen geschikt, dat er minstens 20 centimeter afstand bestaan tussen deze gaten en de oude lading.

» 4° Na het afvuren van deze boorgaten, moeten de opruimingswerkzaamheden voorzichtig geschieden, zonder ijzeren gereedschap, in aanwezigheid van den ploegbaas; de patronen of stukken van patronen en de ontstekers die niet ontploft zijn moeten door den met de ontsteking belaste persoon weggenomen en naar de bewaarplaats teruggebracht worden.

» Art. 16. Er mogen slechts S.G.P. springstoffen, als zoodanig bij ministerieele besluiten bepaald, aangewend worden, gebruikt

binnen de perken van de maximale gebruikslading en vervat in veiligheidshulzen, van een bij ministerieel besluit erkend type :

» 1° In de ontginningswerken der kolenlagen waar de luchtverversing met dalende luchtstroom geschiedt, voor de galerijen waar de lucht daalt, alsook voor de gangen welke dit dalen der lucht op een lengte van 20 meter voorafgaan;

» 2° Voor het drijven der in de kolenlagen of in de opvullig uitgevoerde voorbereidingswerken, waarvan de luchtverversing met dalenden luchtstroom geschiedt, of der tengevolge daarvan ondernomen werken in den steen;

» 3° Voor het blootleggen der lagen, behalve wanneer aan plotse linge losbarsting onderhevige lagen worden aangesneden zooals in artikel 25bis bedoeld.

» Art. 17. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit dd. 29 October 1894, tot regeling inzonderheid van het toezicht over het verbruik van brisante springstoffen, wordt het gebruik van springstoffen afhankelijk gesteld van de volgende voorwaarden :

» 1° Er mag geen springstof in het boorgat worden gebracht :

» a) Dan nadat men er zich nauwkeurig van vergewist heeft, door het nagaan van de vlam der lampen, dat er geen mijngas in de omringende lucht aanwezig is in de omgeving van deze boorgaten en dat zelfs verder dan de ruimte die mogelijk kan worden beïnvloed door de uitwerkingen van de ontploffing geen ontvlambaar gas, noch een scheur in den grond, waardoor er ontsnapt, aanwezig zijn;

» b) Dan nadat men er zich van vergewist heeft dat de boorgaten geen mijngas ontwikkelen en nadat men ze zorgvuldig gereinigd heeft van alle kolenstof;

» 2° De boorgaten moeten met zorg aangevuld worden om te vermijden dat zij kanongewijs werken; voor het aanvullen mogen er slechts geheel onbrandbare stoffen gebruikt worden; de lengte der aanvulling mag niet min dan twintig centimeter bedragen, voor de eerste honderd gram lading, mits bijvoeging van twee en een halve centimeter voor elke honderd gram meer, zonder dat het echter noodig zij veertig centimeter te overschrijden;

» 3° Men mag de boorgaten slechts electrisch afvuren door middel van door de administratie van het mijnwezen aangenomen toestellen; op de afbouwplaatsen mag er slechts geschoten worden buiten de arbeidsuren van de houwersploeg;

» 4° Men mag de boorgaten slechts ontsteken :

» a) In de mijngashoudende bedrijfszetels, nadat men er zich nauwkeurig van vergewist heeft door het nagaan van de vlam der lampen, dat er geen mijngas in de omringende lucht in de omgeving van de boorgaten aanwezig is en dat er zelfs verder dan de ruimte die mogelijk kan beïnvloed door de uitwerkingen van de ontploffing, geen ontvlambaar gas noch een scheur in den grond waardoor er ontsnapt aanwezig zijn;

» b) In de stoffige lagen, nadat men er zich van vergewist heeft, dat er in de bovenbepaalde omgeving van het boorgat of der boorgaten, zich geen fijn en ontvlambaar kolenstof bevindt, hetzij in zwevende toestand in de lucht, hetzij als een merklijken neerslag op de grond, op de betimmeringen of op de wanden en dat door de ontploffing in zwevende toestand zou kunnen gebracht worden.

» Deze vaststellingen moeten worden gedaan, onmiddellijk vóór elke ontsteking, door den bij artikel 1 voorzienen persoon, die bij het vorderen van het werk geen belang hebben mag.

» Art. 18. Het is verboden in een boorgat of in tezamen af te vuren boorgaten springstoffen te gebruiken van verschillende samenstelling. Tijdens den arbeidsduur van eenzelfde ploeg moet de gebruikte springstof in al de galerijen van een werkplaats dezelfde samenstelling hebben.

» Art. 21. Het gebruik van springstoffen voor het drijven en het verbouwen van galerijen in de kolenlagen of in de opvulling, wordt van het naleven der volgende voorwaarden afhankelijk gesteld :

» 1° Er mogen slechts S.G.P. springstoffen als zoodanig bij ministerieele besluiten bepaald aangewend worden, gebruikt binnen de perken van de maximale gebruikslading en vervat in veiligheidshulzen van een bij ministerieel besluit erkend type;

» 2° De doorsnede van de galerijen mag bij hun opening niet minder dan twee vierkante meter bedragen;

» 3° In de afbouwwerken der mijngashoudende mijnen, moet het in den luchtstroom aanwezig gehalte methaan, aan de hand van maandelijksche ontleding gecontroleerd worden; deze proeven moeten gedaan worden op monsters genomen tijdens de arbeidsuren der houwersploeg (minstens twee uren na den aanvang van het werk) en buiten deze arbeidsuren (minstens twee uur nadat het houwen werd stopgezet) op alle punten waar gebruik gemaakt wordt van springstoffen.

» Het is verboden springstoffen aan te wenden, indien tijdens de arbeidsuren van de houwersploeg dit gehalte hooger is dan 2,5 t. h.; indien echter de buiten deze arbeidsuren gedane proefnemingen een gehalte van minder dan 1,5 t. h. aanwijzen wordt dit verbod opgeheven.

» De luchtstroom wordt minstens om de maand gemeten in de bovenste galerij van ieder werkplaats, op maximum 10 meter van het houwfront. De hoeveelheid lucht mag nooit minder dan 750 liters per seconde bedragen.

» Voor de door middel van kokers verluchte voorbereidingswerken, mag de, nabij het uiteinde van het houwfront eveneens minstens om de maand gemeten hoeveelheid niet min dan 150 liter per seconde bedragen.

» De uitkomsten der bovenbedoelde mijngasontleding en verschillende metingen moeten geboekt worden in daartoe bestemde en ter beschikking van den mijningenieur gehouden registers.

» Art. 24. Het gebruik van springstoffen voor het drijven der ontginningsgalerijen wordt van de volgende voorwaarden afhankelijk gesteld :

» 1° Er mogen geen boorgaten afgevuurd worden dan bij afwezigheid van alle personeel in de aan de werkplaats eigen luchtafvoergalerij, alsmede tusschen den schietpost en het front van de werkplaats.

» De met het schieten belaste schietmeester is minstens van één helper vergezeld.

» Schietmeester en helpers moeten behalve de voor het opsporen van mijngas noodige veiligheidslampen, elektrische lampen bij zich hebben.

» 2° Indien deze aangestelden zich niet in de luchttoevoergalerij kunnen houden, moeten zij, om de boorgaten te ontsteken, zich plaatsen buiten den normalen doorgang van den luchtstroom der houwplaats in een galerij van waar uit het mogelijk is, de onderste vervoergalerij te bereiken, zonder de luchtwegen van de houwplaats te moeten benuttigen.

» Art. 25. Het gebruik van springstoffen bij het drijven en het verbouwen van in kolenlagen gedreven voorbereidingswerken is afhankelijk gesteld van het naleven van de alinea's 2 en 3 van het 1° van voorgaand artikel, alsmede van de volgende voorschriften :

» Er mag slechts tot het afvuren van boorgaten worden overgegaan bij afwezigheid van alle personeel in de verschillende galerijen en verbindingswegen, de uittrekkende schacht inbegrepen, dienend tot den luchtafvoer van het betrokken werk.

» Het afvuren geschiedt van op den bovengrond of van in den ondergrond.

» Wanneer het afvuren van op den bovengrond geschiedt moeten er twee meerpelige schakelaars op de leiding geplaatst zijn, de eene bij de ondergrondse laadplaats, de andere op den bovengrond.

» Deze twee schakelaars mogen slechts op het oogenblik van het afvuren gesloten worden, eerst die van den ondergrond, dan die van den bovengrond.

» Er moeten voorzorgen genomen worden om te verhinderen dat zij ontijdig of bij ongeval zouden gesloten worden.

» Indien van in den ondergrond geschoten wordt, moeten de aangestelden zich beschutten in de luchttoevoergalerijen van het werk; de kooi hangt op het niveau der ondergrondse laadplaats, die telefonisch met den bovengrond in verbinding moet staan; bovendien, moeten flesschen samengeperste zuurstof, voorzien van evenveel inademingstoestellen als er aangestelden voor het afvuren zijn, onder hun onmiddellijk bereik staan. »

Art. 2. Artikel 23 van het koninklijk besluit van 24 April 1920 wordt ingetrokken.

Art. 3. De speciale in de mijnen der 3^e categorie na te leven maatregelen worden aangevuld door de volgende onder artikel 25bis aangehaald :

« Artikel 25bis. Het gebruik van springstoffen bij het blootleggen, het aansnijden of het doorsteken van steenkool onder den vorm van lagen, adertjes of ophoopingingen wordt van het naleven van de bepalingen van voorgaand artikel 25, alsmede van de navolgende afhankelijk gesteld :

» Vooraleer een werk aan te vatten waarin het aansnijden van aan plotselingen mijngaslosbarsting onderhevige lagen kan voorkomen, moet de exploitant hiervan kennis geven aan den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement en hem de voornaamste details mededeelen van de maatregelen die hij voornemens is te treffen.

» Men zal met reeksen boorgaten te werk gaan (trillingschoten), met aanwending van door de Administratie van het Mijnwezen goed-

gekeurde tijdonsteken, om het dekgesteente en de steenkool zelf zoo mogelijk tegelijkertijd af te schieten.

» Het ontsteken mag slechts geschieden op bevel van den bedrijfs-leider of van een door hem aangewezen persoon (ingenieur, conduc-teur, hoofdploegbaas).

» Telkens wanneer er geschoten werd, zal men een uur wachten vooraleer naar het werkfront terug te keeren. »

Art. 4. Onze Minister van Economische Zaken en Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 18^u September 1939.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

De Minister van Economische Zaken en Middenstand,
G. SAP.

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG
en
MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND

ZINK- EN LOODFABRIEKEN

Koninklijk besluit van 14 Juli 1939 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 Maart 1925, houdende reglemen-teering van de arbeidsvoorwaarden in de zinkfabrieken en tot uitbreiding van de bepalingen van dit besluit tot de fabrieken waar zink- of loodertsen worden gereduceerd of geroost, of loodhoudende nevenproducten van deze bewerkingen afkomstig worden behandeld.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op het koninklijk besluit van 10 Augustus 1935 betreffende de politie der als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrich-tingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 October 1935, houdende indeeling van bedoelde inrichtingen en, namelijk, op de volgende rubrieken : « Metalen (het winnen, raffineeren en omwerken door middel van vuur van) » ; « Ertsen en daarmee gelijkgestelde stoffen (het behandelen van) » ;

Gelet op het koninklijk besluit van 12 Maart 1925, tot reglemen-teering van de arbeidsvoorwaarden in de zinkfabrieken;

Overwegende dat het uit de ondervinding noodzakelijk is geble-ken in bedoeld besluit van 12 Maart 1925 sommige voorschriften betreffende de gezondheidscontrôle te vervangen door maatregelen bestemd om de bescherming van de gezondheid van de in de zink-fabrieken te werk gestelde arbeiders doeltreffender te maken;

Bovendien overwegende dat het noodig is bedoelde speciale regle-mentering uit te breiden tot de loodfabrieken alsmede tot bepaalde fabrieksafdeelingen waar het loodhoudend stof, voortkomende uit het roosten van blende, wordt behandeld tot het winnen daaruit van cadmium;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en van Onzen Minister van Economische Zaken en Mid-denstand,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. De aanvang van het beslissend gedeelte van boven-vermeld koninklijk besluit dd. 12 Maart 1925 tot reglementering